

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 658/2020

03.12.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле „Unicredit Bank Srbija“ АД Београд, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Привредни суд у Београду је, решењем ИПВ (ИВ) 348/19 од 18.02.2019. године, исправљеним решењем ИПВ (ИВ) 348/19 од 16.07.2019. године, усвојио приговор извршног дужника АА, ставио ван снаге решење о извршењу на основу веродостојне исправе, укинуо спроведене радње у односу на тог извршног дужника и одлучио да предмет достави Другом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и сматрајући да је за суђење стварно надлежан Виши суд у Београду предмет је доставио Апелационом суду у Београду ради решавања сукоба надлежности.

Решењем Р 124/20 од 12.11.2020. године Апелациони суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о овом сукобу надлежности и предмет је уступио Врховном касационом суду, као стварном надлежном суду.

Решавајући настали сукоб стварне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Виши суд у Београду.

Предмет овог спора је наплата новчаног потраживања у износу од 9.535.701,60 динара са припадајућом затезном каматом. Поступак, започет предлогом за извршење на основу веродостојне исправе поднетом Привредном суду у Београду против три извршна дужника - једног привредног друштва и два физичка лица, након решења тог суда донетог на основу члана 105. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу настављен

је као поступак по приговору против платног налога против једног извршног дужника - физичког лица.

У таквој ситуацији за даље поступање надлежан је суд опште надлежности, јер се не ради о спору између субјеката предвиђених чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

У грађанскоправним споровима стварна надлежност судова опште надлежности је наведеним законом подељена између основних и виших судова - чланом 22. став 2. је прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд, а чланом 23. став 1. тачка 7. да виши суд у тим споровима суди кад вредност предмета спора омогућава изјављивање ревизије.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у износу од 9.535.701,60 динара (члан 28. став 1. ЗПП) очигледно прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење. Због тога је, у смислу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, за суђење у овом спору стварно надлежан Виши суд у Београду, као опште месно надлежан суд по пребивалишту туженог.

Сходно изложеном, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић